

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17880/2022
08.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Санда Сувачар и Драгица Гостовић – Сомборац, адвокати из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Сања Карадаревић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 359/22 од 25.08.2022. године, у седници одржаној дана 08.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 359/22 од 25.08.2022. године у ставу првом и трећем изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1363/2021 од 03.06.2022. године, ставом првим изреке, разведен је брак између тужиоца АА и тужене ББ, закључен дана 09.12.2012. године, уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје Нови Сад под текућим бројем 1687 за 2012. годину, на основу члана 41. Породичног закона Републике Србије. Ставом другим изреке, утврђено је да ће над малолетном децом парничних странака млдб. ВВ, рођеном ...2013. године, млдб. ГГ, рођеном ...2015. године и млдб. ДД рођеном ...2018. године, мајка ББ самостално вршити родитељско право, а да ће пребивалиште млдб. деце бити на адреси мајке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање млдб. деце ВВ, ГГ и ДД плаћа месечно износ од укупно 150.000,00 динара односно за свако дете по 50.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког до 15-тог у месецу за текући месец, заостале рате одједном, на рачун законске заступнице мајке. Ставом четвртим изреке, уређен је лични контакт између оца и млдб. деце на начин ближе наведен у овом ставу. Ставом петим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 359/22 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном делу којим је одлучено о обавези тужиоца за допринос издржавању заједничке деце странака и тужилац обавезан да доприноси издржавању заједничке деце странака у жалбом побијаном делу преко износа од по 30.000,00 динара за свако

дете до износа од по 50.000,00 динара за свако дете. Ставом другим изреке, жалба тужене је одбачена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Указивање ревидента на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 8. ЗПП, није било предмет оцене овог суда, будући да се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су родитељи троје малолетне деце ВВ рођене ...2013. године, ГГ рођене ...2015. године и ДД рођене ...2018. године. Пресудом донетом у овом поступку П2 1363/2021 од 03.06.2022. године, малолетна деца су поверена мајци ББ на самостално вршење родитељског права. ВВ похађа други разред основне школе и у слободно време тренира атлетику, тенис и похађа часове сликања, ГГ похађа приватни вртић „...“ и у слободно време тренира атлетику, тенис и похађа курс пливања, ДД похађа приватни вртић „...“ и у слободно време учи пливање. Тужена се изјаснила појединачно о потребама малолетне деце на месечном нивоу који је суд прихватио осим у делу трошкова који се тичу подмиривања потреба малолетне деце за исхраном и прославу рођендана, налазећи да су приказани нереално високим, као и у погледу трошкова сервисирања, регистрације и утрошка горива за возило тужене који су искључени из трошкова који се односе на подмиривање редовних дечијих потреба. Парничне странке су 05.08.2021. године саставиле споразум о деоби брачне сутековине, а у односу на имовину наведену у овом споразуму. Тужилац је рођен 1978. године и по занимању је дипломирани ..., ... који остварује зараду на месечном нивоу у износу од 800.000,00 динара. Тужилац живи у кући која је у његовом власништву, поседује имовину која је наведена у закљученом споразуму о деоби заједничке имовине. Његови режијски трошкови износе око 18.000,00 динара, трошкови хране око 30.000,00 динара, а остали трошкови и то за гардеробу, гориво, исхрану око 80.000,00 динара. Тужилац је од подношења тужбе плаћао на име доприноса издржавању малолетне деце износ од 90.000,00 динара. Са малолетном децом проводи 2-4 дана у недељи у чему му помаже и дадиља коју плаћа месечно 36.000,00 динара. Тужена је рођена 1986. године, по занимању је ... и тренутно је незапослена. Поседује некретнине које су наведене у споразуму о деоби брачне тековине. Тужена од издавања некретнина у ..., стана у ... и стана у ... месечно остварује зараду у износу око 800 евра. Имајући у виду наведене чињенице, тужилац је обавезан

да на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа износ од по 50.000,00 динара месечно за свако дете.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио жалбу тужиоца у делу за издржавање мал. деце преко износа од по 30.000,00 динара до износа од по 50.000,00 динара. Одлука о издржавању одмерена је правилно полазећи од одредбе члана 160. Породичног закона и 162. став 3. истог закона, којим је прописано да се детету мора обезбедити онај стандард који има дужник издржавања. Приликом одлучивања о висини издржавања суд је имао у виду све околности и то висину прихода и друга имовинска права странака, као и расходе и потребе малолетне деце, те је правилно утврђена висина обавезе тужиоца. Тужилац је обавезан да доприноси издржавању деце износом који је адекватан потребама малолетне деце и могућностима тужиоца као дужника издржавања. У допринос издржавању деце урачунава се и свакодневна брига и активност мајке као носиоца самосталног вршења родитељског права око неге, исхране и одржавања хигијене, као и друге активности да би се деци омогућили адекватни услови живота и рада. Стога, неосновано ревидент оспорава правилност примене материјалног права у погледу одлучивања о висини његовог доприноса у издржавању малолетне деце преко износа од по 30.000,00 динара.

Имајући у виду узраст малолетне деце, утврђене потребе и зараду тужиоца, применом критеријума, одређивања издржавања прописани чланом 160. и 161. Породичног закона према оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд прихватио аргументе изнете и у првостепеној одлуци да тужилац има могућност да поред износа од по 30.000,00 динара доприноси издржавању малолетне деце износом од по 50.000,00 динара.

Из напред наведених разлога на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић